

Új kenyérgyár épül Szegeden

Még az idén elkezdik az építést — Befejezés 1985 végén

A 180 ezres város mindennapi betevő falatját egyre nagyobb gonddal és erőfeszítéssel sütik meg, mivel a sütőipari vállalat kapacitása erre elégtelen. Az üzemek egy része emellett elavult, és szakember sincsen elegendő. A hétközi ellátásban még nem annyira érzékelhető mindez, hétvégeken és több napos ünnepek idején azonban elég sokat bosszankodik a lakosság, mert a szükségletet csak tetemes elősütéssel tudják biztosítani, s így éppen a víkend idején kell nélkülözni a friss sütésű kenyeret, péksüteményt.

Az ésszerűség formálisan azt diktálna ebben a helyzetben, hogy a Kenyérgyári úti telepet újítsák fel, és annak kapacitását bővítsék. de egy ilyen vállalkozás csak tovább zavarná az ottani termelést, s emellett a bonitás és az átalakítás tetemes költséggel járna. Új területet kellett hát keresni sütő-

üzem számára, amelyet az Északi városrész I/B üteme és a Makkosházi körút között találtak meg, a Gáz utca felőli oldalon. A telek nem túl ideális ugyan, hiszen elég közel fekszik a lakóépületekhez, és formája miatt is különös gondot jelent a tervezőknek, de egyúttal bizonyos agyagi előnyöket is kínál az építésnél.

Két műszakban, másfél vagon kenyeret tudnak majd itt sütni — de ez nem jelenti azt, hogy a napi sültteljesítmény egyúttal ennyivel magasabb is lesz, hiszen az új üzem elkészülte után az 1. számú üzemből a kenyérsütés megszűnik — így a valódi többlet körülbelül egy vagon lesz.

Az építést két tervezett szakaszban bonyolítják majd. Az elsőben a már említett kenyér-, péksütemény- és zsemlecipótétel készítésére alakítják ki az üzemet. A kivitelezést ez év végén kezdik, és a terv szerint 1985

karácsonyán vagy szilveszterén már minősíthetjük majd a próbásütéseket. A költség 60–70 millió forintba becsülhető előzetesen. Jól gépesített üzemnek ígérkezik ez a kenyérgyár, hiszen a lisztet pneumatikusan mozgatták, s a kész terméket raklapokon, rekeszek alkalmazásával szállítják a kementéktől. Az új üzem mellett kis boltot is nyitnak, amely naponta két tonna kenyeret tud forgalmazni.

Az új sütőüzemtől a városi tanács végrehajtó bizottsága a heti soros ülésén döntött. A beruházás második szakaszát egyelőre nem tűzte ki időben a testület — inkább mint elvi lehetőséget tartotta fenn, későbbi szükséglet és anyagi erő szerint megvalósításra.

Rudapesti tervező vállalat (AGROBER-ÉLITI) kapott megbízást a tervezésre, az építést pedig a Szegedi Művelődési és Művelődési Vállalat végzi.

Nyomják a maszekot?

Először is: egy ügyes üzletember, aki már „akkor” mert vállalkozói módon kockáztatni a siker érdekében, amikor még híre-hamva sem volt a manapság gazdaságpolitikái rangra emelt szabadvállalkozásnak. És ügyes üzletember azért is, mert magánvagyonát a hazai piac konjunktúraágazataiban, a divat-kiskereskedelembe s (ha minden jól megy) a vendéglátásba kívánja a közösség szolgálata közbe a maga — törvény biztosította — hasznára kamatoztatni. Így jár jól mindkét fél — még akkor is, ha évtizede dehogyan hirdettünk volna ilyet! No és közben kiderült: ez az ügyes üzletember állampolgárnak nem elsőrendű. Nem volt az...

Ha a kedves olvasó még emlékszik, eszébe juthat, lapunk hasábjain úgyszólván bérletet váltott B. úr egy vihart kavart engedély nélküli építkezésével, melynek révén megnyitotta a „szabálytalan körülmények közt is szabályos”, konkurenciát megleckéztető üzletet. A mód, ahogyan keresztyült — a hivatalos felszólítások ellenére kihajtott, erőszakos kényszerengedélyekkel — sem minden-

napos, sem ügyfeletlial mércevel mérve tisztességes nem volt — gazdaságos pedig még kevésbé! S egy — tetszik, nem tetszik — ügyesnek titulált üzleti szakembertől a saját erején megcsúfoló cselekedet — szebben fogalmazva is — műhiba. Aki az átlagnál nagyobb villával tudja forgatni a pénzt, az is megtehette, hiba kidobni az ablakon — építésrendészeti bírság címén is — kétmilliónyi pénzüsszeget, ha egyszer megspórolható lett volna.

Ha csak nem „jó” szerep (kinékel mit meg nem ér!) az „új” még nem értett lo-vagjaként álmártíromságot szenvedni: nyomják a maszekot! S miközben a társadalom egészséges belső vérkeringésének serkentése ér-

dekében seregnyi rendelkezést hozunk épp a „maszek” támogatására, a más terepen ingoványba tévedt utas dörgöli az orrunk alá ugyanezt, mondván, mi tapasztottuk oda. És máris keveredik a kettő — érdemtelenség. — Nevezetesen, hogy valaki egyfelől jó üzleti tulajdonságokkal rendelkezik, másfelől meg valami nincs nála rendjén. Aztán marad, mint valami felkiáltójel, hogy lám-lám, aki kezdemenyéz, lefogják a kezét! Vízet prédikáló borissza társadalom ez! S mártír-vágánynak lenni mindig halásabb, mint szürke, fegyvermezett honpolgárnak. Még a közvélemény egy része is emellé áll, s így „kaptuk meg” egyfelől, hogy mi (a sajtó) is nyomjuk a maszekot. Márpedig akkor senkit nem érdekelt — érdekelhetett, jó üzletember-e, aki kesztyűt dob a közösségi normáknak.

Hogy mennyire nincs az ilyenfajta kihívásra szükség, bizonyítja, hogy — a vállalkozói kedv és a vele járó bátorság bizonyítékaként — a minap új vendéglő, magánétterem nyílt Szegeden. Maszek, amelyet senki nem „nyomott”. Pedig egyes elemeiben az is eltért az irányadó normától. Mégis: felépült, megnyitott, s nem kevésbé kihasznál a szűkebb szakmának. Csap éppen: amikor az előkészítés szakaszában rájöttek, mit hogyan akarnak, s az hogyan tér el az addig meghatározottaktól, közölték a „maszknymó” hatósággal, s végigjárva a hivatalos utat — egy hét alatt elintéződött minden. Az, ami ma már csendes ajtónyitással, csinnadrattá nélkül áll a kölcsönös érdekek jegyében a vendégek fogadására.

No és még egy: a címben említett kisközvetkező nemrég alakult Mórahalmon, a MESZÖV nem kis erkölcsi és szervezési-jogi támogatásával. Maszokról szóltam, s kisközvetkezőt — mely eszerint jogi személy — írtam, ám ez korántsem véletlen. Egyéni ötletük alapján, saját boldogulásukra gondolva szövetkeztek fiatal szakemberek — ifjú maszekok — a községben műhely- és lakásépítő közösséggé, s mert az ügynek mennie kellett és a hivatalos támogatás megszerzése csak így vált lehetővé, két község lakásépítőit hozzácsapva kibővült a kompanyia. Kisipari-kiskereskedői szolgáltatásra vállalkozva műhelyépítéssel indult, s kikötött most — nem kevésbé háborgó vizeken átevezve — lent műhely — fent lakás komplexummá. De nem akarhogy „Nyomják a maszekot”, mondhatták volna, s valóban az ettől az indulatól „vezérelt” sündisznóállással forogtak a külvilág minden íngere felé. A község széle, a múlt mellett épülő házgyűttes autósóval, lakatosműhellyel, virágüzlettel,

presszóval, valóban méltó szolgáltatóegység lesz majd a mórahalmiaknak. S mégis „nyomják”? Külön rendelkezésekkel nehezítette dolgukat a vízmű, fölöslegesen nagy igényű — vagy költségtervet követelt a DEMA-SZ. No és a tanács?! Az meg nem is akarta engedni, hogy ott legyen, ahol lett. Na ugye?!

Kiegyeztek a vízművel, s a villanyáram-szolgáltatás gazdái sem követelnek többet, mint amit kell. Ám, hogy nincs minden rendben az ilyen — igazán újfajta — „képződmények” megítélésével, az inéti problémák is jelzik. Ami súlyos tízezreket jelentő követelmény volt a helyi szakemberektől előírva, egyszerűvé szelidült a központiak rövid, de határozott mérlegelése után.

No és a tanács?! Az, ha az önmaga által elfogadott, s így önmagára — a község életére kötelező előírásokat nézi, szabálytalan a kisközvetkező. Oka akar felépülni, ahol nincs is kijelölt hely. Ha pedig a mai igényekhez igazodó realitásokat nézi a testület, engednie kell a nyomásnak, ha viszont enged, saját előírásait szegi meg: szabálytalan.

Volt ugyanis egy nem túl régen megalkotott-megvitatott-elfogadott rendezési terv, amely a mai napig kötelezően érvényes — Mórahalomra is. Eszerint „oda”, „azt”, „úgy”, nem lehet építeni. A ház mellett például — mert hisz oda nem terveztek lakást, otthont, s főleg nem presszót! — nyílt csatorna viszi a község szennyvizét. Megnyílik a presszó, odamegy a vendég, és — teljes joggal — kivont karddal ront neki a tanácsnak: ez nekik higiénia? S már ott is az újabb lépés-kényszer, miközben elegendő járdára nincs pénzük... A tanács viszont „odaszőlásoktól sem mentesen” — lenyelte a békát: Béke honol azóta a mórahalmi végeken...

Nyomják a maszekot? Aligha. Csupán mindkét oldalon dolgoznak a rossz beidegződések — miközben mindenki jól akar. Így volt ez tavaly karácsony táján is. Halasztavat épített egy maszek vállalkozó, munkaközösséget szervezve. A hivatalokat képviselő fiatal szakemberek szakmai tudásuk-tisztességük teljes beidobásával hirdették, ők már értik az idők szavát. Ment is minden az üzembhelyezési eljárás, mint a karikacsapás. Idősebb kollégájuk, a közigazgatás sokféle széljárásától edzett-cserzett lelkéből csupán irigykedő pillantásokra, tanácstalan vállrándításokra futotta. Valaki megkérdezte tőle, „kell nekünk a maszek halastava?”, mire csak ennyit mondott: „megtiltani nem tudom”...

Igriczi Zsigmond

Az ipar első félévi mérlege

Biztató eredmények

Biztatóak az ipar első félévi eredményei. A vállalatok fokozatosan csökkentték év eleji termelési lemaradásukat, s a számítások szerint az ipari termelés a tavalyi év első feléhez hasonlóan alakult. Az export — mind a szocialista, mind a tőkés piacokon — a tervezettnél megfelelően növekedett, ugyanakkor az import a tavalyihoz képest jelentősen csökkent. Ez nagymértékben hozzájárult az ipar konvertibilis áruforgalmi egyenlegének javulásához. Az Ipari Minisztérium értékelése szerint egyre több vállalatnál tapasztalható a nagyobb rugalmasság, az eredményes törekvés a versenyképesség növelésére. Nehány ágazat azonban változatlanul nehézségekkel küzdött az első felében, több területen okozott gondokat a vállalatok nem kielégítő együttműködése, a belföldi és importanyagok szállításának akadályozása. Bár a vállalati mérlegek még nem készültek el, minden jel szerint az iparvállalatok első félévi nyeresége általában valamelyest meghaladja a tavalyi ilyenkorit.

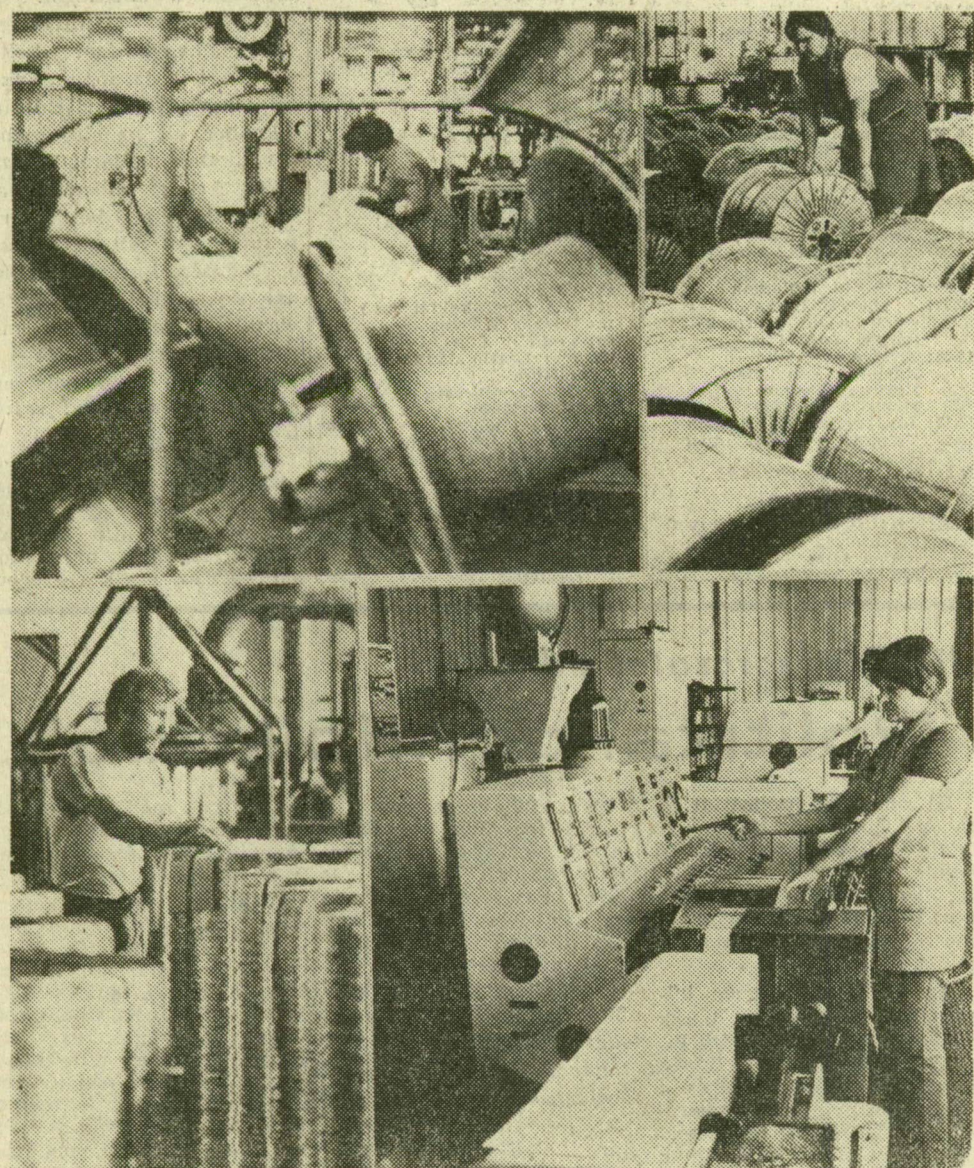
A gépipar az első felében a múlt év hasonló időszakának megfelelő mennyiségű terméket állított elő, a konvertibilis exportot azonban sikerült a tavalyinál nagyobb mértékben növelni. A Rába Magyar Vagon- és Gépgyárban például több mint 9 milliárd forint értékű terméket gyártottak, 8 százalékkal többet, mint a múlt év első felében. Sikert ért meg a vállalatok minden eddigi külföldi vevőjüket, ami elsősorban annak köszönhető, hogy rugalmasan alkalmazkodtak a megrendelők igényeihez. Egy-egy motor, illetve futóműtípuson belül még kis szériákban is végrehajtottak típusmódosításokat, korszerűsítéseket. Az Ikarus a termékösszetétel korszerűsítésével érte el a tavalyinál mintegy félmilliárd forinttal nagyobb árbevételt az első hat hónapban. A múlt év első feléhez hasonlóan 6430 autóbust adtak át vevőiknek, de ezek között lényegesen több volt az értékesebb, luxus kivitelű, és a csuklós autóbusz.

Bár a vegyipar egyes termékei iránt a világpiacon mérséklődött a kereslet, a Borsodi Vegyi Kombinát termékeinek sikerült megőrizniük versenyképességüket. A pvc-por, az ammónia, a

nitrogén-műtrágya exportjának növelésével a vállalat 15 százalékkal túlteljesítette konvertibilis kiviteli tervét. A műtrágyagyár több mint 5,5 a pvc-gyár 9,3 a műanyag-feldolgozó gyár pedig több mint 2 millió dollár értékű terméket gyártott exportra. A kivitel fokozásában közrejátzott, hogy műszaki intézkedésekkel javították a Polpack fólia minőségét, amelynek eredményeként — a rendkívül erős nemzetközi konkurrencia ellenére is — a gyár megerősítette pozícióját a francia, a holland és a dán piacokon.

A textilipari termékek iránti kereslet az utóbbi hónapokban a nemzetközi piacokon nem mérséklődött tovább. Növekedtek viszont a minőségi követelmények, amelyeknek egyre több hazai vállalat tudott eleget tenni. A Magyar Selyemipari Vállalat például az idén konvertibilis exportjának 25 százalékos növelését tervezte, s ezt előreláthatóan teljesíteni is tudja, mivel az exportra szánt termékek kétharmadára már konkrét megrendelése van.

(MTI)

A Magyar Kábel Művek szegedi gyárában 1983 első felében összesen 750 millió forint értékű árut állítottak elő, a képeinken is látható műhelyekben. Szovjet exportra került 30 millió forint értékű koaxiális kábel. Ugyanebből a Magyar Posta is rendelt erre az évre 290 kilométernyi. A kisteleki kábelgyárban pedig központi antennarendszerekhez használatos koaxiális kiskábeleket készítenek. Kuvaiti exportra 800 eres műanyag kábelt gyártanak

Az Országos Szövetkezeti Tanács ülése Egerben

A falu és a szövetkezetek kapcsolatáról tanácskozott az Országos Szövetkezeti Tanács szombaton Egerben az MSZMP oktatási igazgatóságának székházában tartott kibővített ülésén.

Szalameczky István soros elnök, a SZÖVOSZ elnöke megnyitó beszédében megemlékezett a 61. nemzetközi szövetkezeti napról. Ezután Szilvasán Pál, a SZÖVOSZ elnökhelyettese terjesztette elő a beszámolót. Összegezte a falvakban a felszabadulás óta végbement korszakos jelentőségű változásokat, foglalkozott a településpolitikai továbbfejlesztésének időszerű kérdéseivel és az előrehaladást gátló tényezőkkel.

Rámutatott, hogy a szocialista fejlődés évtizedei mélyreható történelmi változásokat eredményeztek a magyar falvak életében. Gyors átalakuláson ment és megy keresztül az életmód, a fogyasztás szokásrendszere és szerkezete.

Váncsa Jenő mezőgazdasági és élelmiszerügyi miniszter felszólalásában átadta a Minisztertanács üdvözlését az országos tanács ülésének. Felhívta a figyelmet arra, hogy a falun élő emberek igényei is állandóan növekszenek és ezekkel a fejlesztésben érdekelteknek mindig számolniuk kell. (MTI)